

Sandvikens Bataljons årsrapport

1950

Offiserer 1950.

Henning (Plommen) Alsaker Madsen	Sjef
Haldor Ingebrigtsen	1. kompanisjef
Henry Kårstad	2. kompanisjef
Harald Gjesdal	1. løytnant
Kurt Olsvik	2. løytnant
Rudolf Vangsnes	Fanebærer
Håkon Mikkelsen	1. faneoffiser
Jan Andersen	2. faneoffiser
Gunnar Gundersen	3. faneoffiser
Leif Birkeland	Tarmburmajor
Frank Eriksen	Adjutant

I årene fremover finner vi offiserer som i sine modne år mer og mer tar over ledelsen i Sandviksguttene forening. Et resultat av dette er, at Sandviksguttene forening, som i en av sine lovparagrafer sier at "Sandvikens Bataljon når behov inntreffer, best mulig skal ytes den hjelp som er nødvendig når godkjent søknad foreligger" nå mer og mer identifiserer seg med bataljonen gjennom den automatiske tilgang av offiserer i ledelsen, og foreningen blir således en ekstra sikkerhet og garantist for korpsets eksistens. Dette er sikkert den riktige veien å gå, men det betyr ikke at Sandviksguttene forening ser bort fra andre presserende oppgaver i bydelen. Men følelsen av at, når man deltar i Sandviksguttene forening, enten passivt eller aktivt, så er man også en del av bataljonen, er meget fremtredende. Dette gjør seg gjeldende meget sterkere enn tidligere da foreningen sto mer fjernt fra korpset. Man kan i alle fall være noenlunde sikker på å treffe de aller fleste av femti og sekstiårenes offiserer som modne menn i foreningen, og det er hyggelig. 1950 årets kull fortsatte i det tradisjonelle sporet med eksersis, møter og utflukter. Et skriv fra 28/3 viser at korpsets offiserer har overtatt vaktholdet i hytten og fått ros for orden og god disiplin.

Den årlige fellesutmarsj mellom Sandvikens Bataljon, Skansens Bataljon og Verftets kompani ble avviklet den 30. april med godt resultat. Sandvikens var dette året vertskap og Sandvikssjefen Henning Madsen hadde felleskommandoen under defileringen på Møhlenpris. Der har alltid vært stor konkurranse slagerne i mellom på disse fellesutmarsjene, og dette året må den ha vært større enn vanlig idet sjefen og adjutanten hadde noen par stokker stukket vekk i lommene i fall der skulle bli bruk for dem, det var jo ganske vanlig at man knekket stokkene når det gikk som verst for seg, og det å slå hull på trommene var vanlig. Det var verre å få ordnet.

Et sirkulære fra Nøsteguttene forening dukker opp i begynnelsen av april dette året i anledning Nøstets Bataljons påtenkte 80 års jubileum, idet de går ut fra stiftelsesdagen i 1870. Sirkulæret viser tilfulle hvor vanskelig det har vært for de forskjellige korps å fastsette denne med sikkerhet. Således heter det i det nevnte sirkulære, at ved proklamasjonen om feiringen av 80 års dagen i 1950 basert på flagget som ble funnet med inskripsjonen 1870-1914, vakte dette en storm av protester fra eldre mennesker på Nøstet. Det ble hevdet at man måtte helt tilbake til 1855 skulle man være korrekt, for da eksisterte både Nøstets Kårdekorps og Baneveiens Kompani, som ble slått sammen i 1870. Men det får bli de lærdes sak å strides om. Skutevikens Buekorps fikk jo heller ikke full klaff med sin stiftelsesdag, men vant frem til slutt. Sandvikens Bataljon kan være

takknemlig for de håndgripelige beviser sorenskriver Julius Olsen ga oss vedrørende stiftelsesdagen gjennom sine memoarer.

Den 5. mai 1950 tar sjefen, Henning (Plommen) Madsen, mot en innbydelse til å delta i Sandvikens dag etter initiativ fra Idrettslaget Sandviken. Formann i idrettslaget den gangen var Knut Gjesdahl. Det ble et flott og stort arrangement som manifesterte det samhold som eksisterer i Sandviken med så mange ulike interesser. Skansens Bataljon feiret sitt 90. års jubileum i 1950 og vi var selvsagt blant gratulantene. I tillegg mottok Henning Madsen innbydelse til med dame å delta i jubileumsfesten i Logen, Den gode Hensikt søndag 21. mai.

Ettersom korpset stred med dårlig økonomi til vedlikehold og nyanskaffelser ble det besluttet å mobilisere alle korpsets venner til et felles økonomisk løft for å hjelpe korpset ut av krisen. Dette har vært forsøkt tidligere. Det ble forfattet et skriv som ble sendt til medlemmene av Sandviksguttene forening og andre interesserte i Sandvikens Bataljon til å tegne seg som medlemmer for en bestemt sum pr. år, for på denne måten å skaffe korpset et "driftsfond". Sirkulæret er undertegnet av: Breder Gundersen, Sverre Andreassen, Christen Tvedt Kjell Rosendahl, Tom Møller Christensen, Richard Eliassen, Henning Alsaker Madsen, Egil Larsen og Trygve Eriksen. Hadde dette blitt en varig realitet, ville den vært uvurderlig, men ideen var dødfødt. Man kan jo her legge til at der var en viss motstand mot den stadig tilbakevendende pågang etter penger til korpset gjennom alle år, og der var til og med dem som fant at de ikke hadde råd til å gå på foreningsmøter i Sandviksguttene forening på grunn av dette.

Landturen 1950 gikk også denne gangen til Rans seilerhytte i Hjeltefjorden slik som året før. Det er et trivelig sted med sjø og frisk luft og guttene fikk boltre seg mer eller mindre som de ville under tilbørlig oppsyn. Arthur Sørensen, gammel seiler, Sandviksgutt og tømmermann med mange interesser, var korpsets guide og tok guttene med seg i en av Ranbåtene til en liten seiltur på Hjeltefjorden. Betingelsen var imidlertid at guttene kunne svømme. Arthur Sørensen selv var en meget habil svømmer og stuper, og jeg tror å kunne si at han var den første og eneste som har stupt fra baneloftet i Storemøllen og i sjøen. Det er et stup på langt over 10 m. og dertil med lite armslag i utgangspunktet. Sjef Henning Madsen forteller om turen, at da korpset var på hjemtur til Sandviken, mørknet det stygt til og da man var i ferd med utdelingen av ordenstegn etc., begynte det å styrtregne i den grad at de tilstedeværende ikke hadde opplevd maken. Guttene holdt ut og fikk utført hele ritualet, men dessverre for korpset - musikantene sprang sin vei - og de kom ikke tilbake. Det ble således ikke noen defilering dette året.